

A Kúria a Rendőr Szakszervezetek Védegylete (ügyintéző: dr. ... jogtanácsos) által képviselt felperesnek dr. ... jogtanácsos által képviselt Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen eseti kereset-kiegészítés megfizetése iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.404/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.208/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.21.208/2011/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Pécsi Munkaügyi Bíróság 2.M.404/2011/4. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az első-, másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes hivatásos szolgálati viszonyban áll az alperessel. 2009. július 28-tól 2011. február 10-ig a 2009. február 10. napján született gyermeke gondozása céljából illetmény nélküli szabadságot vett igénybe. A szolgálati panaszának elutasítását követően benyújtott keresetében a 2010. évre járó 98.000 forint eseti kereset-kiegészítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest a 316/2009.(XII.29.) Korm. rendelet alapján.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság a 2.M.404/2011/4. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 98.000 forintot elmaradt kereset-kiegészítés címén, valamint 10.000 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a 2010. évre járó kétszer

49.000 forint kereset-kiegészítésre való jogosultságnak öt feltétele van, amelyek közül a felperes mindegyiknek megfelelt, mivel a jogviszonya 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén fennállt, a havi bruttó illetménye ezeken a napokon nem haladta meg a 340.000 forintot, a jelzett napokon teljes munkaidős jogviszonyban állt, a jogviszonya az alperessel 2009. október 1-je és 2010. január 1-je, valamint 2009. december 1-je és 2010. március 1-je között folyamatosan fennállt és a Hszt. 51. §-a értelmében nem is szünetelt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság az 1.Mf.21.208/2011/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. Az alperest 10.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a kormányrendelet 2.§ (2) bekezdés a) pontjából nem következik, hogy ennek a követelménynek a fegyveres szerv hivatásos állományú tagja csak akkor felel meg, ha az illetménye ténylegesen folyósításra is kerül. A 2.§ (1) bekezdésében megfogalmazott szabály pedig nem a kereset-kiegészítésre jogosultság egy további feltétele, hanem a megfizetésének teljesítési határideje.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 275.§ (4) bekezdésére hivatkozással kérte a munkaügyi bíróság és a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását.

Álláspontja szerint az eljáró bíróságok tévedtek abban, hogy a 316/2009.(XII.28.) Korm. rendelet 2. §-ában meghatározott, a kereset-kiegészítés alapjául szolgáló konjunktív feltételek a felperes esetében megvalósultak. Nem csupán technikai előírás az, hogy a foglalkoztatott az eseti kereset-kiegészítésre a 2010. január és március hónapra járó illetményének kifizetésével egyidejűleg jogosult, az illetményfizetés feltétele a kereset-kiegészítésre való jogosultságnak. Ezt támasztja alá a rendelet mellékletének a címe is, amely a havi illetménnyel együtt fizetendő összeg folyósításáról szól, továbbá az a tény is, hogy a Kormányrendelet kifejezetten meghatározza, hogy mit kell illetményként figyelembe venni a kereset-kiegészítésre jogosultság megállapítása tekintetében.

Kétségtelen, hogy a perbeli fizetés nélküli időszakot a Hszt. 51.§-a nem sorolja fel a szünetelés esetei közé, a felperes azonban az illetmény nélküli szabadság idejére sem illetményt, sem távolléti díjat nem kapott (társadalombiztosítási ellátásban részesült), ezért kereset-kiegészítésre sem vált jogosulttá. A kereset-kiegészítés elnevezéséből is adódóan az illetmény kiegészítésére szolgál, ha valaki nem kapott illetményt, azt kiegészíteni sem lehet.

A felperes a perbeli időszakban gyermekgondozási díjban részesült, így az Ebtv. 42/C. § b) pontjára figyelemmel sem részesülhet kereset-kiegészítésben. A kormányrendelet 2.§ (2) bekezdés d) pontjában használt terminológiát figyelembe véve a fizetés nélküli szabadság is a jogviszony szünetelésének minősül.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2010. évi eseti kereset-kiegészítéséről a 316/2009.(XII.28.) Korm. rendelet rendelkezik.

A rendelet 2.§ (1) bekezdése szerint a foglalkoztatott az eseti kereset-kiegészítésre 2010. január és március hónapra járó illetményének kifizetésével egyidejűleg a 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén fennálló - 1.§ szerinti - jogviszonya alapján a (2)-(6) bekezdésben foglalt feltételekkel jogosult. A 2.§ (2) bekezdése azt tartalmazza, hogy az (1) bekezdés szerinti két illetményfizetési időpontban bruttó 49.000-49.000 forint eseti kiegészítésre jogosult az a foglalkoztatott, aki az alábbi feltételeknek megfelel:

- a) havi bruttó illetménye 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén nem haladja meg a 340.000 forintot, továbbá
- b) 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén költségvetési szervvel teljes munkaidős jogviszonyban áll, továbbá
- c) a jogviszony a költségvetési szervvel 2009. október 1-je és 2010. január 1-je, illetve 2009. december 1-je és 2010. március 1-je között folyamatosan fennállt, ideértve azt az esetet is, ha az 1.§ szerinti több jogviszonya állt fenn 2009. október 1-je és 2010. január 1-je, illetve 2009. december 1-je és 2010. március 1-je között egymást követően megszakítás nélkül, továbbá
- d) a jogviszony 2009. október 1-je és 2010. január 1-je, illetve 2009. december 1-je és 2010. március 1-je között nem szünetelt 45 napnál hosszabb ideig, ide nem értve a rendes szabadság, valamint a szülési szabadság miatti jogviszony szünetelés időtartamát.

A 2.§ (1) bekezdéséből egyértelműen megállapítható, hogy a kereset-kiegészítés rendeltetése az, hogy azok a foglalkoztatottak részesüljenek kompenzációban, akiknek a jogszabály által meghatározott időpontban ténylegesen kifizetésre kerülő illetménye nem éri el a 340.000 forintot. A jogszabály azonban ezen túlmenő feltételeket is megállapít a 2.§ (2) bekezdés b-d) pontjában, valamint a (3)-(6) bekezdésében foglaltak szerint.

Tévedtek tehát az eljáró bíróságok akkor, amikor arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a kereset-kiegészítésre jogosultságnak nem feltétele az, hogy a foglalkoztatott 2010.

január illetve március hónapokra ténylegesen illetményre legyen jogosult, hiszen a kormányrendelet 2.§ (1) bekezdése teljesen egyértelműen fogalmaz a tekintetben, hogy a kereset-kiegészítés kifizetésére a foglalkoztatott a 2010. január és március hónapra járó illetmény kifizetésével egyidejűleg válik jogosulttá. Tényleges illetményfizetés hiányában nyilvánvalóan fogalmilag sincs lehetőség annak a kiegészítésére.

E tekintetben egyébként még egyértelműbben fogalmaz a 2009. évi kereset-kiegészítésről szóló 6/2009. (I.20.) Korm. rendelet 2.§ (1)-(2) bekezdése, amelyek szerint a foglalkoztatott a 2009. év hónapjaira járó illetményének a kifizetésével egyidejűleg havi kereset-kiegészítésre jogosult. A kereset-kiegészítés összege a tárgyhónapot követő bérfizetési napon kifizetésre kerülő bruttó illetmény 1/12-ed része, de legfeljebb 15.000 forint. Amennyiben a foglalkoztatott a tárgyhónapban a beosztása szerinti nem mindegyik munkanapra volt jogosult illetményre, akkor a havi kereset-kiegészítés felső határát a díjazott munkanapok és a tárgyhónap munkanapjainak arányában kell figyelembe venni.

Ugyanakkor a 316/2009. (XII.28.) Korm. rendelet 2.§ (2) bekezdés a) pontja is feltételezi azt, hogy tényleges illetményfizetés történjen az adott hónapra vonatkozóan, hiszen ennek hiányában értelmezhetetlen lenne a jogszabály megfogalmazása, amely 340.000 forintot meg nem haladó illetményt kíván meg a jogosultsághoz. A felperes 2010. januárjában és márciusában illetmény nélküli szabadságon volt, esetében nem lehet ezekre a hónapokra irányadó illetményről beszélni, így nem felel meg a 2.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeknek sem.

A jogvita eldöntése szempontjából a fentiekre tekintettel nem bír jelentőséggel az, hogy a felperes jogviszonyát egyébként a Kormányrendelet 2.§ (2) bekezdés d) pontjában foglaltak szerint szüneteltette, hiszen az együttes feltételek az adott időpontban az illetményre való jogosultság hiánya miatt már egyébként sem valósulhattak meg.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatva a felperes keresetét elutasította.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az első-, másodfokú, továbbá a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

A felperes munkavállalói költségkezdvezményére tekintettel a Pp. 359/A.§-a alapján mentesül az illetékfizetési kötelezettség alól.

Budapest, 2012. szeptember 5.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő